

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก การวิเคราะห์ค่าทางกายภาพ

ก1. การวัดค่าแรงดึง

อุปกรณ์

1. เครื่องวัดเนื้อสัมผัส ยี่ห้อ Texture Analyzer รุ่น TA-XT2i
2. หัววัด Tensile roller grip

วิธีการทดลอง

1. นำตัวอย่างชิ้นปลาหมึกที่ได้จากการแลกถ้ามเนื้อส่วนลำตัว ขนาด $1.5 \times 10 \times 0.2$ เซนติเมตร วัดค่าแรงดึงโดยใช้ Tensile roller grip คึ่งตัวอย่างด้วยความเร็ว 2 มิลลิเมตรต่อวินาที จนตัวอย่างขาดออกจากกัน รายงานผลเป็นค่าแรงดึง (Tensile force) หน่วยเป็น กรัม

ก2. การวัดค่าเนื้อสัมผัส (ดัดแปลงจาก Ueng and Chow, 1998)

อุปกรณ์

1. เครื่องวัดเนื้อสัมผัส ยี่ห้อ Texture Analyzer รุ่น TA-XT2i
2. หัววัด Warner-Bratzler (WB)

วิธีการทดลอง

1. นำตัวอย่างชิ้นปลาหมึกขนาด 2×3 เซนติเมตร มาวัดค่าเนื้อสัมผัส โดยใช้ หัววัด Warner-Bratzler (WB) ความเร็ว 2 มิลลิเมตรต่อวินาที ตัดชิ้นตัวอย่างจากทางด้านนอกของ ลำตัว รายงานผลเป็นค่าแรงเฉือน (Shear force) หน่วยเป็น กรัม

ก3. การตรวจสอบการสูญเสียน้ำหนัก (Ueng and Chow, 1998)

อุปกรณ์

1. เครื่องชั่งไฟฟ้า ทศนิยม 4 ตำแหน่ง

วิธีการ

1. ชั่งน้ำหนักก่อนและหลังการแปรรูป (แซ่สารละลายหรือแซ่เขียง)

การคำนวณ

$$\text{การสูญเสียน้ำหนัก (ร้อยละ)} = \frac{\text{ผลต่างของน้ำหนักก่อนและหลังการแปรรูป}}{\text{n้ำหนักตัวอย่างก่อนการแปรรูป}} \times 100$$

ก4. การตรวจสอบความสามารถในการอุ้มน้ำ (ตัดแปลงจาก Ng, 1978)

อุปกรณ์

1. กระดาษกรอง Whatman เบอร์ 1 เส้นผ่าศูนย์กลาง 11 เซนติเมตร
2. เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 4 ตำแหน่ง
3. ตู้มน้ำหนักมาตรฐาน ขนาด 5 กิโลกรัม
4. นาฬิกาจับเวลา

วิธีการทดลอง

1. ตัดตัวอย่างเป็นชิ้นขนาด 1×10 เซนติเมตร ชั้นน้ำหนักตัวอย่าง (A1)
2. นำตัวอย่างมาวางบนกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 1 จำนวน 3 แผ่น
3. ปิดทับด้วยกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 1 จำนวน 2 แผ่น
4. กดทับด้วยตู้มน้ำหนักขนาด 5 กิโลกรัม จับเวลา 5 นาที
5. นำชิ้นตัวอย่างออกจากกระดาษกรอง แล้วนำมาชั่งน้ำหนัก (A2)

การคำนวณ

$$\text{ความสามารถในการอุ้มน้ำ (ร้อยละ)} = \frac{(A1-A2)}{A1} \times 100$$

A1

ภาคผนวก ข การวิเคราะห์ค่าทางเคมี

ข1. การวิเคราะห์ปริมาณความชื้น (AOAC, 1999)

อุปกรณ์

1. ตู้อบไฟฟ้า
2. ภาชนะหาความชื้น (ฐานอลูมิเนียม พร้อมฝ่า)
3. โถดูดความชื้น
4. เครื่องซับไฟฟ้าทศนิยม 4 คำแห่ง

วิธีการ

1. อบภาชนะสำหรับหาความชื้นในตู้อบไฟฟ้าที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส นาน 2-3 ชั่วโมง นำออกจากตู้อบใส่ไว้ในโถดูดความชื้น หลังจากนั้นซับหน้าหนัก
2. ทำเช่นเดียวกับข้อที่ 1 จนได้ผลต่างของน้ำหนักที่ซึ่งทั้ง 2 ครั้งติดต่อกันไม่เกิน

1-3 มิลลิกรัม

3. ซับตัวอย่างให้ได้น้ำหนักแน่นอนอย่างละเอียด ประมาณ 1-2 กรัม ใส่ลงใน
4. ภาชนะหาความชื้นซึ่งทราบน้ำหนักที่แน่นอนแล้ว
5. นำไปอบในตู้อบไฟฟ้าที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส นาน 5-6 ชั่วโมง
6. นำออกจากตู้อบใส่ในโถดูดความชื้น หลังจากนั้นซับหน้าหนัก
7. อบซ้ำอีกครั้งละประมาณ 30 นาที และกระทำเช่นเดิมจนได้ผลต่างของ

น้ำหนักที่ซึ่งทั้งสองครั้งติดต่อกันไม่เกิน 1-3 มิลลิกรัม

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณความชื้น (ร้อยละ)} = \frac{100 \times \text{ผลต่างของน้ำหนักตัวอย่างก่อนและหลังอบ}}{\text{n้ำหนักตัวอย่างก่อนอบ}}$$

ข2. การวิเคราะห์ปริมาณไขมัน (AOAC, 1999)

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์ชุดสกัดไขมัน (Soxhlet apparatus) ประกอบด้วยขวดกลม สำหรับใส่ตัวทำละลาย ซอคเลต (Soxhlet) เครื่องควบแน่น (Condenser) และเตาให้ความร้อน (Heating Mantle)
2. หลอดใส่ตัวอย่าง (Extraction thimble)
3. สำลี

4. ตู้อบไฟฟ้า
5. เครื่องซั่งไฟฟ้า ทศนิยม 4 ตำแหน่ง
6. โถดูดความชื้น

สารเคมี

1. ปีโตรเลียม อีเทอร์ (ตัวทำละลาย)

วิธีการ

1. อบขวดกันกลมสำหรับห้ามเป็นไฟในมัน ซึ่งมีขนาดความจุ 250 มิลลิลิตร ในตู้อบไฟฟ้าทึ่งให้เย็นในโถดูดความชื้น และซั่งน้ำหนักตัวอย่างที่แน่นอน

2. ซั่งตัวอย่างบนกระดาษกรองที่ทราบน้ำหนัก ประมาณ 1-2 กรัม ห่อให้มิดชิด แล้วใส่ลงในหลอดสำหรับใส่ตัวอย่าง กลุ่มด้วยสำลีเพื่อให้ตัวทำละลายมีการกระจายอย่างสม่ำเสมอ

3. นำหลอดตัวอย่างใส่ลงในชอกเดต
4. เติมตัวทำละลายลงในขวดห้ามเป็นไฟ 150 มิลลิลิตร แล้ววางบนเตา
5. ประกอบอุปกรณ์ชุดสักดิ้น พร้อมทั้งเปิดน้ำหล่ออุปกรณ์ควบแน่นและเปิดสวิตช์ให้ความร้อน

6. ทำการสักดิ้นเป็นเวลา 14 ชั่วโมง โดยปรับความร้อนให้หยดของตัวทำละลายกลั่นตัวจากอุปกรณ์ควบแน่น ด้วยอัตรา 150 หยดต่อนาที

7. เมื่อครบ 14 ชั่วโมง นำหลอดใส่ตัวอย่างออกจากชอกเดต ทึ่งให้ตัวทำละลายไหลจากชอกเดตลงในขวดกันกลมจนหมด

8. ระหว่างนี้ ระเหยตัวทำละลายออกด้วยเครื่องระเหยระบบสูญญากาศ
9. นำขวดห้ามเป็นไฟ อบในตู้อบที่อุณหภูมิ 80-90 องศาเซลเซียส จนแห้งใช้เวลาประมาณ 30 นาที ทึ่งให้เย็นในโถดูดความชื้น

10. ซั่งน้ำหนัก แล้วอบซ้ำนานครั้งละ 30 นาที จนกระทั่งผลต่างของน้ำหนักทั้ง 2 ครั้งติดต่อกันไม่เกิน 1-3 มิลลิกรัม

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณไขมัน (ร้อยละ)} = 100 \times \frac{\text{น้ำหนักไขมันหลังอบ}}{\text{น้ำหนักตัวอย่างเริ่มต้น}}$$

ข3. การวิเคราะห์ปริมาณถ้า (AOAC, 1999)

อุปกรณ์

1. เตาเผา (Muffle furnace)
2. ถ้วยกระเบื้องเคลือบ (Porcelain crucible)
3. โถดูดความชื้น
4. เครื่องซึ่งไฟฟ้า ทศนิยม 4 ตำแหน่ง

วิธีการ

1. เพาถ้วยกระเบื้องเคลือบในเตาเผาที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส เป็นเวลาประมาณ 3 ชั่วโมง ปิดสวิตซ์เตาเผาแล้วรอประมาณ 30-45 นาที เพื่อให้อุณหภูมิกายในเตาเผาลดลง ก่อน แล้วนำออกจากเตาเผาใส่ในโถดูดความชื้น ปล่อยให้เย็นจนถึงอุณหภูมิห้องแล้วซึ่งน้ำหนัก

2. เพาช้าอีกรัง ครั้งละประมาณ 30 นาที และทำเช่นเดียวกับข้อที่ 1 จนได้ผลต่าง ของน้ำหนักทั้ง 2 ครั้ง ติดต่อกันไม่เกิน 1-3 มิลลิกรัม

3. ซึ่งตัวอย่างให้ได้น้ำหนักแน่นอนประมาณ 2 กรัม ใส่ในถ้วยกระเบื้องเคลือบที่ ทราบน้ำหนักแน่นอนแล้ว นำไปเผาในตู้คั่วจนหมดครัวน แล้วนำเข้าเตาเผาอุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส และทำเช่นเดียวกับข้อ 1-2

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณถ้า (ร้อยละ)} = \frac{\text{น้ำหนักตัวอย่างหลังเผา}}{\text{น้ำหนักตัวอย่างเริ่มต้น}} \times 100$$

ข4. การวิเคราะห์ปริมาณโปรตีน

อุปกรณ์

1. ขวดย่อยโปรตีน (Kjeldahl flask) ขนาด 250-300 มิลลิลิตร
2. ชุดกลั่นโปรตีน
3. ขวดปรับปริมาตร (Volumetric flask) ขนาด 100 มิลลิลิตร
4. ขวดรูปชنمพู่ (Erlenmeyer flask) ขนาด 50 มิลลิลิตร
5. ปีเปต ขนาด 5 และ 10 มิลลิลิตร
6. บิวเรต ขนาด 25 มิลลิลิตร
7. กระดาษกรอง

สารเคมี

1. กรดซัลฟูริกเข้มข้น
2. สารเร่งปฏิกิริยา คอปเปอร์ชัลเฟต (Cu_2SO_4) 1 ส่วนต่อไปแต่ละชัลเฟต (N_2SO_4) 9 ส่วน
3. โซเดียมไฮดรอกไซด์ ($NaOH$) เข้มข้นร้อยละ 40
4. กรดอะมิโนริกเข้มข้นร้อยละ 4
5. กรดไนโตรคลอโริก เข้มข้น 0.02 นอร์มอล
6. อินดิเคเตอร์เป็นสารพสมะหวัง เมทิลเครด เมทิลีนบลูและ โนรโนครีซอลกอรีน

วิธีการ

1. ชั่งตัวอย่างอาหารลงบนกระดาษกรองให้ได้น้ำหนักที่แน่นอนประมาณ 1-2 กรัม ห่อให้มิดชิดใส่ลงในขวดย่อยโปรตีน
2. เติมสารเร่งปฏิกิริยา 5 กรัม และกรดซัลฟูริกเข้มข้น 15 มิลลิลิตร
3. นำไปย่อยในเครื่องย่อยโปรตีนในตู้คุณวันจนกระถั้งได้สารละลายใส ปล่อยทึ่งให้เข็น
4. เติมน้ำกลั่น 5 มิลลิลิตร ในหลอดย่อย วางหลอดในเครื่องกลั่น
5. เติม กรดอะมิโน 40 มิลลิลิตรลงในขวดรูปชุมพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร เติม อินดิเคเตอร์ นำไปป้องรับของเหลวที่ได้จากการกลั่น กลั่นจนสารละลายในขวดรูปชุมพู่เปลี่ยนเป็น สีเขียว
6. นำสารที่ได้จากการกลั่นมาไตเตอร์ทัด 0.1 N จนสารละลายเปลี่ยนจากสี เขียวเป็นสีน้ำเงิน
7. ทำ blank ด้วยวิธีการเดียวกัน ตั้งแต่ข้อ 2-6

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณโปรตีน (ร้อยละ)} = \frac{(A - B) \times N \times 1.4007 \times 6.25}{W}$$

โดยที่ A = ปริมาตรกรดที่ใช้ไตเตอร์ทกับตัวอย่าง (มิลลิลิตร)

B = ปริมาตรกรดที่ใช้ไตเตอร์ทกับ blank (มิลลิลิตร)

N = ความเข้มข้นของกรด (นอร์มอล)

W = น้ำหนักตัวอย่างเริ่มต้น (กรัม)

1.4007 = น้ำหนักสมมูลของในต่อเจน

6.25 = แฟกเตอร์

ข5. การวิเคราะห์ปริมาณโซเดียมคลอไรด์ (AOAC, 1999)

อุปกรณ์

1. Hot plate
2. ตู้คูดกวัน
3. บิวเรต ขนาด 50 และ 20 มิลลิลิตร
4. ปีเป็ต ขนาด 5 และ 10 มิลลิลิตร
5. กระดาษกรอง Whatman No.1

สารเคมี

1. สารละลายน้ำซิลเวอร์ในเตรท 0.1 นอร์มอล
2. สารละลายน้ำซิลเวอร์ในโซเดียมไนโตรไซยาเนท (KSCN) 0.1 นอร์มอล
3. กรดไนต์ริกเข้มข้น
4. 5 % Ferric alum indicator

วิธีการ

1. ชั่งตัวอย่างน้ำหนักแน่นอนในช่วง 1-2 กรัม ใส่ในขวดรูปชามพู่
2. เติมสารละลายน้ำซิลเวอร์ในเตรท 0.1 นอร์มอล 10-20 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากัน
3. ต้มสารผสนในตู้คูดกวันประมาณ 10 นาที แล้วทิ้งให้เย็น
4. กรองสารละลายน้ำซิลเวอร์ที่ได้ลงในขวดรูปชามพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรให้ได้ 100 มิลลิลิตร ตัวข้นน้ำกัลลัน
5. เติมสารละลายน้ำซิลเวอร์ในเตรท 0.1 N KSCN ลงไป 5 มิลลิลิตร แล้วไถเตรทด้วย 0.1 N KSCN จนกระทั้งสารละลายน้ำซิลเวอร์ที่ได้หลังจากสีเหลืองเป็นสีชมพูอ่อน

การคำนวณ

$$\text{เกดีอิ} (\%) = \frac{5.8 \times [(\text{มล.} \times \text{N}) \text{AgNO}_3 - (\text{มล.} \times \text{N}) \text{KSCN}]}{\text{น้ำหนักตัวอย่าง}}$$

ข. การวิเคราะห์ปริมาณฟอสเฟต (AOAC, 1999)

อุปกรณ์

1. หลอดทดลองขนาด 15 มิลลิลิตร
2. โซโนมิไนเซอร์
3. อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ
4. เครื่องสเปกโตร โฟโต้มิเตอร์

สารเคมี

1. กรดไตรคลอโรอะซิคลิก (TCA) เข้มข้นร้อยละ 10
2. โซเดียมไฮดรอกไซด์ เข้มข้น 1 นอร์มอล
3. 1.5 % Ammonium molybdate เข้มข้นร้อยละ 1.5
4. ไฮดรัสซีนชัลเฟต เข้มข้นร้อยละ 1
5. สารละลายน้ำตรฐานโพแทสเซียมไดไฮดรอเจนฟอสเฟตเข้มข้น 1000 $\mu\text{g P/ml}$

(Stack std. Solution)

Intermediate std. Solution 10 $\mu\text{g P/ml}$

Working std. Solution 10, 20, 30, 40 และ 50 $\mu\text{g P/ml}$

การสกัด

1. ซึ่งตัวอย่างที่บดสมاءแล้ว 1 กรัม
2. เติม 10 % TCA 20 มิลลิลิตร โซโนมิไนส์นาน 5 นาที
3. กรองด้วยกระดาษกรอง Whatman No.1 ตะตะกอนด้วย 10 % TCA 10

มิลลิลิตร

4. ปรับพีเอชสารละลายน้ำที่กรองได้ด้วย โซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 นอร์มอล จนได้พีเอช 4.5-5 ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนได้ปริมาตร 50 มิลลิลิตร
5. ปีเปตสารละลายน้ำที่ 4 ปริมาณ 1 มิลลิลิตร ใส่ในขวดปรับปริมาตร ขนาด 25 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรให้ได้ด้วยน้ำกลั่น

วิธีการ

1. ปีเปตสารที่สกัดได้ 1 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดลอง เติมน้ำกลั่นอีก 9 มิลลิลิตร
2. เติม 1.5 % Ammonium molybdate 1 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน
3. จุ่มในน้ำเดือคนาน 10 นาที เติม 1 % ไฮดรัสซีนชัลเฟต 2 มิลลิลิตรและผสมให้เข้ากัน

4. จุ่มในน้ำเดือดนาน 20 นาที
5. ทำให้เย็นด้วยน้ำเย็น นาน 20 นาที
6. วัดค่าการคูดกลืนแสงที่ 830 nm
7. หาค่าการคูดกลืนแสงของ working std. solution เช่นเดียวกับตัวอย่างตั้งแต่ข้อ

ที่ 1-6 เพื่อหาราฟมาตรฐาน

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณฟอสเฟต (ppm as P)} = \frac{Cx 25 \times 50}{Wx 1 \times 1}$$

$$\text{หรือ ปริมาณฟอสเฟต (ppm as phosphorus pentoxide; P}_2\text{O}_5) = \frac{Cx 25 \times 50 \times 71}{Wx 1 \times 1 \times 31}$$

C = ปริมาณฟอสเฟตจากการราฟมาตรฐาน

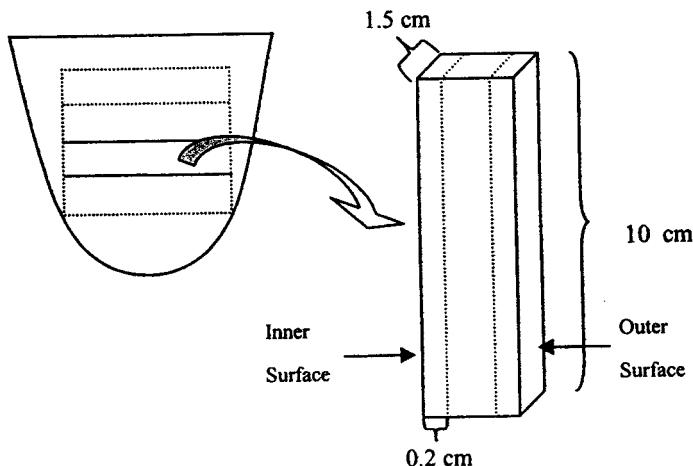
W = น้ำหนักตัวอย่าง

25/1 = dilution factor

71/31 = factor changing P to P₂O₅

ภาคผนวก ก การเตรียมตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าทางกายภาพและค่าทางเคมี

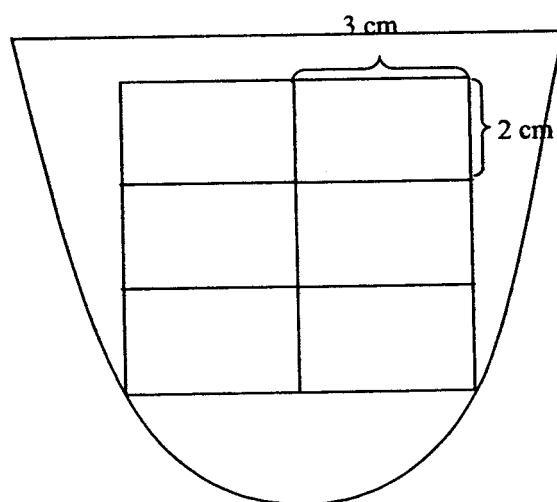
ก1. การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าแรงดึง

ภาคผนวกที่ 1 การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าแรงดึง

Appendix figure1 Sampling diagram for excising the cuttlefish mantle for tensile force.

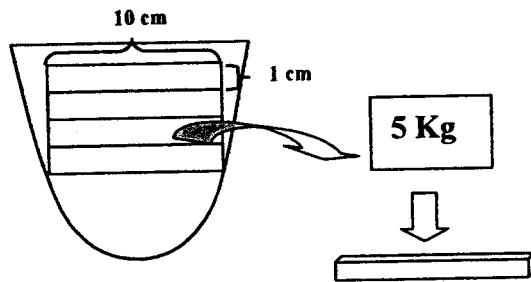
ก2. การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าแรงเฉือน (ตัดแบ่งจาก Ueng และ Chow, 1998)

ภาคผนวกที่ 2 การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าแรงเฉือน

Appendix figure 2 Sampling diagram for excising the cuttlefish mantle for shear force.

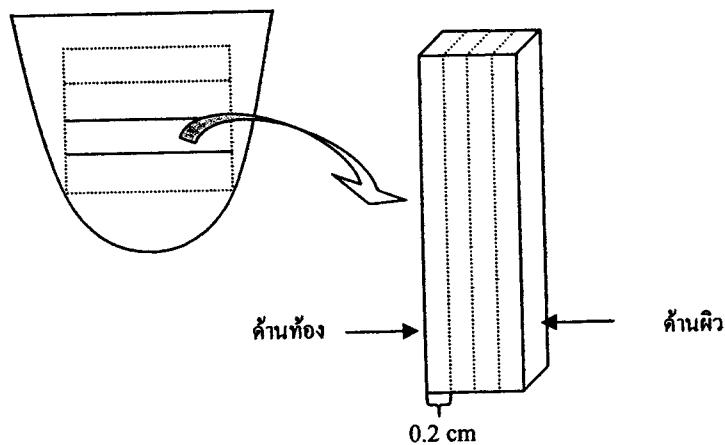
ค3. การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์การสูญเสียของเหลวคั่วย่างแรงนีบอัด

ภาพภาคผนวกที่ 3 การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการอุ้มน้ำ

Appendix figure 3 Sampling diagram for excising the cuttlefish mantle for water holding capacity.

ค4. การตัดตัวอย่างสำหรับวิเคราะห์ค่าความชื้น, ค่าเกลือและคอลลาเจน

ภาพภาคผนวกที่ 4 การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าความชื้น, ค่าเกลือและคอลลาเจน

Appendix figure 4 Sampling diagram for excising the cuttlefish mantle for moisture, NaCl and collagen.

ภาคผนวก ง วิธีการเตรียมตัวอย่างสำหรับการตรวจสอบโครงสร้างทางจุลภาคด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบส่องกราด (ดัดแปลงจาก Palka และ Daun, 1999)

สารเคมี

1. 2.5 % กลูทารอลดีไฮด์ (glutaraldehyde) ในสารละลายนอกฟอบบ้าฟเฟอร์ pH 7.2 โดยปริมาตรต่อปริมาตร

2. สารละลายนอกความเข้มข้นร้อยละ 25 50 70 90 และ 100 โดยปริมาตรต่อปริมาตร

วิธีการ

1. ตัดตัวอย่างขนาด กว้าง x ยาว x หนา เท่ากับ $0.5 \times 1.0 \times 0.5$ ความหนาของส่วนลำตัวปลาหมึก เช่นเดิมคร แซนดิเมต แซนดิชตัวอย่างในสารละลายนอกฟอบบ้าฟเฟอร์ ให้สารละลายน้ำท่วมชิ้นตัวอย่าง นาน 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ล้างตัวอย่างด้วยน้ำกลันจนน้ำที่ล้างไม่มีสีเหลือง

2. ดึงน้ำออกจากตัวอย่างโดยการแซ่ในสารละลายนอก ที่ความเข้มข้น 25 50 70 90 และ 100 นานความเข้มข้นละ 1 ชั่วโมง

3. ตัดชิ้นตัวอย่างให้บาง (ตัดขณะที่ชิ้นเนื้อแซ่อยู่ในสารละลายนอก ความเข้มข้น ร้อยละ 100 (v/v))

การตรวจสอบตัวอย่างด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM JOEL JSM-5200) ใช้กำลังขยาย $\times 5,000$ เพื่อตรวจสอบตัวอย่างทั้งในแนวขวาง (transverse section) และแนวยาวของลำตัว (longitudinal section) working distance 15 mm., 10 kv